

ТОРА ОР • ПАРШІ ВАЄШЕВ • МААМАР 4

בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה כו' שכשנכנסו יונים להיכל וכו'

Про двадцять п'яте число місяця Кислев

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

likuteitorah.com/uk/torah-ohr/vayeishev/4/

1 בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה כו' שכשנכנסו יונים להיכל וכו'.

«Двадцать п'ятого Кислева [починаються] дні Хануки», тощо: «бо коли греки увійшли до Святилища», тощо.

וכשגברו מלכות בית השמונאי ונצחום לא מצאו אלא פך א' של שמן כו'. לשנה אחרת קבעום ח' י"ט בהלל והודאה. להבין ענין הלל וענין הודאה.

«А коли царський дім Хасмонеїв зміцнився й переміг їх, вони знайшли лише один глечик з олією», тощо. «Наступного року встановили їх як вісім святкових днів, із Галелем і подякою». Нам потрібно зрозуміти, у чому полягає зміст Галеля і зміст подяки.

וגם להבין למה תקנו בנס זה להדליק נרות זכר למקדש שמצאו פך א' של שמן כו' ולא תקנו כן בשאר נסים.

Нам також потрібно зрозуміти, чому на честь цього дива встановили запалювання світильників на згадку про Храм, де знайшли один глечик з олією, тощо, тоді як для інших див такого не встановили.

וגם מה ענין נרות להלל והודאה. אך הענין הוא דכתיב נר מצוה ותורה אור כו'. ויוכן בהקדים לבאר ענין המנורה שבכהמ"ק [שכבית המקדש] שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] וכי לאורה הוא צריך כו'.

І ще: який стосунок мають світильники до Галеля й подяки? Пояснення полягає в тому, що написано: «Адже заповідь — світильник, а Тора — світло», тощо. Це стане зрозумілим, якщо спершу пояснити значення менори у Святому Храмі, про яку наші мудреці, благословенної пам'яті, сказали: «Хіба Він потребує її світла?» тощо.

2 והנה כתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה. ובבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה.

שבלילה היה מדליק כל ז' הנרות ולמחר מדשנם ומטיבם

Тепер написано: «Коли Аарон запалює світильники в сутінках, він має спалити їх [кадильні пахощі]»; і: «Уранці, коли він упорядковує світильники, він має спалити їх». Адже вночі він запалював усі сім світильників, а наступного дня вичищав із них попіл і готував їх,

ולא היה מדליק אלא נר המערבי שהוא נר ששי שממנו היה מתחיל וכו' היה מסיים.

а запалював він лише західний світильник, тобто шостий, і саме з нього починав та ним завершував.

והענין כי הנרות הם המדות לך ה' הגדולה והגבורה כו' והן ז' נרות כנגד ז' מדות.

Пояснення таке: світильники — це емоційні атрибути (мідот): «Тобі, Гавая, належать велич і могутність» тощо; це сім світильників, що відповідають семи мідот.

3 והנה בכל מדה ומדה יש זה לעומת זה בקליפה נגד הקדושה והן יונקות מן הקדושה

А ось у кожній окремій властивості є «одне навпроти іншого»: в оболонці (кліпі), навпроти святості, і вони живляться зі святості.

כמו מאהבה שבקדושה נמשך בהשתלשלות המדרגות להיות תאוה גשמית. וכן מיראה שבקדושה יראה רעה וכעס וכה"ג [וכהאי גוונא].

Наприклад, із любові у святості через ланцюг послідовного розгортання рівнів згори вниз (ішталшелут) постає тілесна пожадливність; так само з трепету у святості постають згубний страх, гнів тощо.

4 וצריך לבררם ולהפכם להתכלל בקדושה עליונה שתהיינה המדות כולן לה' בבחי' בטול לך ה' הגדולה והגבורה כו'.

І їх слід очистити й перетворити, щоб вони увійшли до вищої святості, аби всі атрибути були присвячені Б-гу в стані самоусунення (бітуль): «Тобі, Гавая, належать велич і могутність» тощо.

והבירור הוא בחכמה כי בחכמה אתברירו כו'. והחכמה הוא בחי' אור להאיר את המדות ולזככן.

Очищення відбувається через мудрість (Хохма), адже «через Хохму вони очищуються» тощо. А Хохма — це світло, яке осяює атрибути й очищує їх.

ובלילה שהוא זמן החשך היה צריך להאיר את כל ז' הנרות דהיינו להמשיך אור החכמה בכל מדה ומדה בפ"ע [בפני עצמו]

Уночі, коли панує темрява, потрібно було запалити всі сім ламп, тобто спрямувати світло Хохми до кожного атрибута окремо,

משא"כ ביום היה די בהדלקת נר הו' שהוא עיקר ההשפעה וממילא היה נמשך אור החכמה בכל המדות.

тоді як удень достатньо було запалити шосту лампу, яка є головним каналом впливу, і світло Хохми саме собою поширювалося б на всі атрибути.

5 והנה יש עולם שנה נפש וכשם שהיה אהרן ממשיך המשכת אור החכמה בעולם שהן ז' בחי' ומדות עליונות שבסדר והנהגת העולם כך היה ממשיך אור החכמה בנפש ישראל

Тепер є «світ, рік, душа». Подібно до того, як Аарон притягував униз світло мудрості (Хохма) у світ, [у] сім рівнів і вищі атрибути, що визначають порядок і управління світом, так само він притягував униз світло Хохми в душі Ізраїлю,

שהם יוצאי ירך יעקב שבעים נפש נגד בחי' ז' הנרות והם יוצאי ירך יעקב יו"ד עקב דהיינו בחי' יו"ד הוא בחי' חכמה הנמשכת ומשתלשלת בבחי' עקב וסוף המדרגות התחתונות.

які є «сімдесятьма душами, що вийшли зі стегна Яакова», що відповідають семи світильникам. Вони — «ті, хто вийшов зі стегна Яакова»: йуд—екев («п'ята»), тобто йуд, що є Хохмою, яка притягується вниз і послідовно спускається до рівня п'яти, кінця найнижчих рівнів.

6 וזהו וידו אוחזת בעקב עשו כי ידו אותיות יו"ד אוחזת את העקב של עשו לבלתי נתון לו תוקף התפשטות וממשלה רק להכניעו תחת הקדושה ולאכפיי [ולאכפיא] לס"א [לסטרא אחרא].

Це [значення слів] «і його рука трималася за п'яту Ейсаову»: адже слово «йадо» («його рука») складається з тих самих літер, що й «йуд»; йуд тримається за п'яту Ейсаову, щоб не дати йому сили поширюватися й панувати, а лише підкорити його святості й підкорити іншу сторону (сітра ахра).

וזה היה ענין המשכת אהרן בהעלותו את הנרות להמשיך בחי' יו"ד של יעקב הוא אור החכמה לבחי' עקב כדי שתהיינה גם מדות הטבעיים [הטבעיים] שבנפש הבהמית עולות ונכללות בקדושה.

І ось у чому полягало притягування згори вниз, яке здійснював Аарон, запалюючи світильники: він притягував йуд Яакова — світло мудрості (Хохма) — до рівня п'яти, щоб навіть природні емоційні атрибути тваринної душі (нефеш габагаміт) підносилися й долучалися до святості.

7 והנה כתיב ובהעלות אהרן את הנרות בין הערכים יקטירנה וכן בבקר בהטיבו את הנרות יקטירנה.

А тепер написано: «Коли Аарон запалює світильники у сутінках, він спалить пахощі», а також: «Уранці, коли він готує світильники, він спалить пахощі».

בהעלות והדר יקטירנה וכן בבקר וכמ"ש בסדר המערכה הטבת שתי נרות קודמת לקטורת.

[Спершу] «коли він запалює», а потім «він спалить пахощі»; так само й уранці. Як сказано в порядку храмового служіння, підготовка двох світильників передуює кадінню.

ולהבין ענין הקטרת שהיה אחר הדלקת והטבת שתי נרות הוא כי הנה ענין הנרות כבר מבואר למעלה שהוא ענין העלאת המדות שירדו ונשתלשלו בגשמיות הנה"ב [הנפש הבהמית] שתהיינה עולות ונכללות בקדושה. אך הקטרת הוא ענין העלאת האותיות שהן במחדו"מ [במחשבה דבור ומעשה] לכושי המדות שהן כח"י דומם.

Щоб зрозуміти суть пахощів, які приносили після запалювання й підготовки двох світильників: як уже пояснювалося вище, суть світильників — у піднесенні емоційних атрибутів (мідот), що опустилися й поступово зійшли до матеріального виміру тваринної душі (нефеш габагаміт), аби піднятися й увійти до святості. А пахощі означають піднесення літер — літер думки, мовлення й дії, які є вбраннями емоційних атрибутів і належать до рівня неживого.

8 ואותיות דקדושה נק' חומת בת ציון חומה של אבנים שתי אבנים בונות שני בתים כו' כנודע.

Літери святості називаються «стіною дочки Сіону», стіною з каменів: «два камені будують два будинки» тощо, як відомо.

וכמ"ש במ"א ע"פ גדול ה' ומהולל מאד בעיר אלקינו אימתי נק' גדול כשהוא בעיר אלקינו כו'.

І як пояснюється в іншому місці щодо вірша: «Великий Гавая і вельми прославлений в місті нашого Б-га»: коли Його називають великим? Коли Він перебуває в місті нашого Б-га тощо.

9 והנה אותיות של המחדו"מ [המחשבה דבור ומעשה] שנפלו בגשמיות תחת ממשלת הקליפות וסט"א [וסטרא

אחרא] אין להם עלייה ע"י המשכת אור החכמה כי אין אור החכמה אלא במדות עצמן אהו"ר [אהבה ויראה] כו'

Отже, літери думки, мовлення й дії, що впали в матеріальність під владу оболонки (кліпот) та іншої сторони (сітра ахра), не можуть піднятися завдяки притягуванню вниз світла мудрості (Хохма), адже світло Хохми присутнє лише в самих емоційних атрибутах — любові й трепеті (агава ве-йіра) тощо,

שהן כח"י רוחניות (עמ"ש ע"פ וייצר כו' כפי בראשית) אבל גשמיות האותיות אין להם עלייה כ"א ע"י הקטרת שסממני הקטרת היו מדברים שאין בהם טעם כלל

які мають духовну природу (див. пояснення щодо слів «I [Б-Г] утворив» тощо, у паршат Берешит). Але матеріальність літер підноситься лише за допомогою кадильних пахощів, адже пріаності для кадіння були речовинами, що зовсім не мають смаку,

ואינם ממין מאכל כלל הרי הן בבחי' דומם ובהקטרתן נעשה בחי' ריח העולה למעלה שמשיב את הנפש
אשה ריח ניחוח להוי"ה שע"י הריח נעשה ניחוח דהיינו ירידה להשתלשלות המשכת בחי' הוי"ה יו"ד
חכמה כו':

і зовсім не належать до категорії їжі, отже, вони належать до рівня неживого; коли ж їх спалюють, утворюється аромат, що здійснюється вгору й відновлює душу: «вогняне приношення, приємний аромат для Гаваї». Адже завдяки аромату виникає ніхоах («приємність»), тобто спуск у ланцюг послідовного розгортання світів згори вниз (ішталшелут), притягування вниз рівня Гаваї, [у якому] йуд [е] Хохма тощо.

10 והנה כ"ז [כל זה] היה בבהמ"ק [בבית המקדש] שהיו מקריבין קרבנות ועכשיו היא התפלה במקום הקרבנות.
ולהבין ענין זה בתפלה.

Усе це відбувалося у Святому Храмі, де приносили жертви; тепер же молитва посідає місце жертвоприношень. Потрібно зрозуміти це в [контексті] молитви.

הנה בסדר המערכה היה דם התמיד קודם להטבת שתי נרות ונרות לקטרת וקטרת לאברים נמצא שדם
התמיד קודם לנרות וקטרת ואברי התמיד אחר נרות וקטרת.

У порядку храмового служіння кров таміда (щоденного жертвоприношення) приносили перед підготовкою двох світильників, світильники — перед кадінням, а кадіння — перед частинами жертви. Отже, кров таміда приносили перед світильниками й кадінням, а частини таміда — після світильників і кадіння.

ויוכן ענין זה בעבודת ה' בתפלה. כי הנה עיקר העבודה בק"ש [בקריאת שמע] ותפלה הוא למסור נפשו
בק"ש [בקריאת שמע].

Це стане зрозумілим із служіння Б-гу в молитві. Адже сутність служіння під час Шма [читання «Слухай, Ізраїлю»] і молитви полягає в тому, щоб віддати свою душу під час Шма.

11 והנה יש ב"פ [ב' פעמים] מס"נ [מסירות נפש] למסור נפשו באחד. ובכל נפשך אפילו נוטל את נפשך כו'.
ולהבין מהו ענין ב"פ [ב' פעמים] מס"נ [מסירות נפש] הללו

Отже, є два види самопожертви (месірут нефеш): віддати свою душу під час вимовляння слова «Один» і «усією душею своєю: навіть якщо Він забере твою душу» тощо. Щоб зрозуміти, у чому полягають ці два види самопожертви:

הנה למס"נ [למסירות נפש] באחד קאי על נה"א [נפש האלקית] שהיא בבחי' ביטול ממש וכמ"ש חי ה' אשר עמדתי לפניו. בחי' עמידה היא ביטול באו"ס [באור אין סוף] ב"ה ממש.

Самопожертва у слові «Один» стосується Б-жественної душі (нефеш елокic), яка перебуває у стані справжнього самоусунення (бітуль), як сказано: «Як живий Гавая, перед Яким я стояв». Стан стояння — це самоусунення у самому Нескінченному світлі (Ор Ейн Соф), благословенний Він.

12 ובחי' ובכל נפשך היינו שגם בחי' נה"ב [נפש הבהמית] הי' [היה] בבחי' אתכפיא ואתהפכא כו'

А рівень «усією душею» означає, що й тваринна душа (нефеш габагаміт) має перебувати в стані підпорядкування й перетворення — «іткафія» (підпорядкування) та «ітгапха» (перетворення) тощо.

שמס"נ [שמסירות נפש] זו אינה באחד אלא בבחי' ברוך שם כבוד מלכותו כו'. והענין כי הנה נודע שבחי' ממלא כ"ע [כל עלמין] וסוכ"ע הכל נקי בחי' שמי בלבד.

Адже ця самопожертва відбувається не на рівні «Одного», а на рівні «Благословенне Ім'я слави Його царства» тощо. Суть у тому, що, як відомо, рівень світла, що наповнює всі світи (мемале коль альмін), і світла, що охоплює всі світи (совев коль альмін), — усе це називається лише рівнем «Мого Імені».

13 וכמאמר מלך משובח ומפואר עדי עד שמו הגדול. ועדי עד פ"י כל העליות שמעולם עד עולם בעילוי אחר עילוי עוה"ב [עולם הבא] וג"ע [וגן עדן] העליון וימות המשיח ותח"מ [ותחיית המתים] וכמה רבוא רבבות עולמות והיכלות המבואר בזוהר.

Як сказано: «Цар, оспіваний і звеличений навіки-віків (адей ад), — Його велике Ім'я». «Навіки-віків» означає всі піднесення від світу до світу, піднесення за піднесенням: Майбутній світ, Вищий Еденський сад, дні Машіаха й Воскресіння мертвих, а також численні міріади міріадів світів і палаців, описаних у Зоарі.

14 ובאמת יש הרבה יותר עד אין קץ וכמ"ש ולגדודיו אין מספר וגדודיו הן מלאכים שהן בחיי חיצוניי העולמות ומכ"ש [ומכל שכן] נשמות שהן פנימי [פנימיות / פנימית] עולמות אין זה אלא בבחי' שמו שם כבוד מלכותו.

І справді, їх набагато більше — без кінця, як написано: «Воїнства Його без числа»; Його воїнства — це ангели, які становлять зовнішній вимір (хіцоніют) світів, а тим паче душі, які становлять внутрішній вимір (пніміют) світів. Та все це — лише на рівні «Його Імені», імені слави Його царства.

כמשל התפשטות המלך במדינה שרק שמו הולך בכל מדינות מלכותו ולא עצמותו ומהותו

Як у притчі про поширення царя по його державі: лише його ім'я проходить усі провінції його царства, а не його сутність і буття.

כך כביכול התפשטות החיות הנמשך מאור א"ס ב"ה להחיות כל הברואים ונפש כל חי אין התפשטות והמשכה זו רק בבחי' שם שהוא רק זיו והארה בבחי' התפשטות בלבד ונקי א"ס [אור אין סוף]

Так само, так би мовити, життєва сила, що сходить від Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, щоб оживити всі створіння й душу кожної живої істоти: це поширення і сходження — лише на рівні «імені», яке є тільки сяйвом і світлом, одним лише поширенням; воно називається Ор Ейн Соф.

אבל עצמות א"ס ב"ה ממש הוא רם ונשא כי אני ה' לא שניתי כתיב ואין ערוך אליו ית' אפי' [אפילו] כערך טפה מים אוקינוס כו'.

Але сама сутність Нескінченного (Ейн Соф), благословенний Він, незмірно висока й піднесена, адже написано: «Бо Я, Гавая, не змінився», і ніщо не можна порівняти з Ним, благословенним Він, навіть так, як краплю води — з океаном, тощо.

15 והנה הנשמה ונפש האלקי מחמת שהיא בבחי' פנימי [פנימיות / פנימית] העולמות היא בטלה ונכללת ביחוד עליון ב"ה לגבי אור א"ס ב"ה ממש מחמת ששורה ומאיר עליה אור א"ס ב"ה

Тепер душа, Б-жественна душа (нефеш елокіс), оскільки належить до внутрішнього виміру (пніміют) світів, перебуває в самоусуненні (бітуль) і включена у вище єднання (іхуда ілаа), благословенний Він, перед самим Нескінченим світлом (Ор Ейн Соф), благословенним Він; адже на ній спочиває і сяє Нескінченне світло, благословенний Він,

ומשכלת ומתבוננת ברוממותו ית' איך שאין להעריך אליו ואני ה' לא שניתי כו'.

і осягає та розмірковує про Його, благословенного, велич: про те, що ніщо не може зрівнятися з Ним, і про слова Імені Б-га (Гавая): «Я, Гавая, не змінився», тощо.

אבל בהשתלשלות וירידת המדרגות עד סוף המדרגות תחתונות דנה"ב [דנפש הבהמית] המלובשת בגוף הגשמי ממש. הנה הגשמי הוא מסך מבדיל ומפריד היחוד עליון מחמת שנראה לעיני בשר ליש ודבר נפרד

Але в ланцюзі послідовного розгортання світів згори вниз (ішталшелут) і зниження рівнів, аж до самого кінця найнижчих рівнів — [тобто рівня] тваринної душі (нефеш габагаміт), вдягненої у справді фізичне тіло, — матеріальне є заслоною, що відокремлює [iii] від вищого єднання, бо тілесному оку все видається самостійним існуванням і окремою річчю.

ומ"מ ע"י ירידת הנשמה ונפש אלקי' שלא ירדה בשביל עצמה שהרי גם קודם ירידתה היתה בבחי' אשר עמדתי כו' אלא הירידה היא צורך עליי' [עלייה] נפש הבהמית היא להאיר לה הארה מיחוד עליון ב"ה שתוכל גם היא לעלות וליכלל באא"ס [באור אין סוף] ב"ה.

Однак завдяки спуску душі, Б-жественної душі, яка спустилася не заради себе, адже й до свого спуску вона перебувала на рівні «перед Ким я стояв», тощо; ii спуск відбувся заради піднесення тваринної душі: щоб осяяти ii світлом, яке походить від вищого єднання, благословенний Він, аби й вона могла піднятися та включитися в Нескінченне світло, благословенний Він.

16 והארה והמשכה זו היא מבחי' ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

Це осяяння і низведення походить із рівня «Благословенне Ім'я слави Його царства навіки віків».

דהיינו ע"י התבוננות שכל מה שנראה ליש ונפרד אין זה אלא בחי' זיו ושם כבוד מלכותו. ואי לזאת יהיה היש בטל כמו זיו השמש בשמש כו' וכמ"ש במ"א.

Тобто через роздуми про те, що все, що постає як щось існуюче й відокремлене, є не чим іншим, як сяйвом — Іменем слави Його царства. Тому це щось існуюче буде знівельоване, мов сонячне сяйво всередині сонця тощо, як пояснюється в іншому місці.

17 והנה בעליית נה"ב [נפש הבהמית] להתכלל באור א"ס ב"ה גדול מאד ורב כחה שהיא בחי' בע"ת [בעלי תשובה] דמשכין בחילא יתיר.

А тепер: коли тваринна душа (нефеш габагаміт) підноситься, щоб злитися з Нескінченним світлом (Ор Ейн Соф), благословенний Він, її сила надзвичайно велика й потужна, адже вона належить до рівня баалей тшува (тих, хто повертається), які «притягують із більшою силою».

כי נה"ב [נפש הבהמית] נלקחה מחיות הקודש שבמרכבה. והחיות נושאות את הכסא ודמות כמראה אדם עליו מלמעלה.

Бо тваринну душу було взято від святих Хайот (живих істот) Колісниці. А Хайот несуть Престол, і «подоба, що має вигляд людини над ним, згори».

18 וברעש גדול מתנשאים. וזה היה ענין דם התמיד צפונה לפני הוי"ה שהקרבנות היו בנפש הבהמה להעלותה לשרשה שנלקחה מבחי' פני שור שבמרכבה.

«І з великим шумом вони здійснюються». У цьому й полягав зміст крові таміда (постійної щоденної жертви), [заколеного] «на північному боці перед Ім'ям Б-га (Гавая)»: адже жертвоприношення стосувалися душі тварини, щоб піднести її до її кореня, звідки її було взято, — до рівня лику вола в Колісниці.

והתמיד היה מקדשי קדשים ששחיתתן בצפון בחי' גבורה שמהשמאל בחי' רעש גדול. וגם צפונה צפון ה'

Тамід належав до жертв найвищої святості, які заколюють на півночі, — до рівня стриманості (Гвура), що належить до лівої сторони й рівня «великого шуму». Крім того, цфона («на північному боці») — це цафун гей, «прихована літера гей»,

דהיינו בחי' ה' אחרונה של שם הוי"ה שהוא בחי' העלם וצמצום א"ס ב"ה שמחמת זה היה הרעש.

тобто рівень останньої літери гей Імені Гавая, що є рівнем приховання й скорочення (цим-цум) Нескінченного (Ейн Соф), благословенного, — і саме через це лунав шум.

וזהו צפונה לפני הוי"ה. שמבחי צפונה שהוא בחי רעש גדול מתנשאים ונושאים את הכסא דמות כמראה אדם למעלה מבחי אדם לפי ששרשם מעולם התהו לפני מלך מלך לבני ישראל.

Ось що означає «на північному боці перед Гаваєю»: з рівня «північного боку», який є рівнем «великого шуму», вони здійснюються й несуть Престол, подобу, схожу на вигляд людини, вище за рівень людини; адже їхній корінь — у світі Тогу (Хаосу), «перед тим, як будь-який цар запанував над дітьми Ізраїлю».

19 והנה הוי"ה יו"ד חכמה כו' בחי אדם. משא"כ ברעש גדול מתנשאים למעלה מבחי אדם. וזהו לפני הוי"ה מקור בחי הוי"ה שמשם נמשך להיות התהוות בחי הוי"ה.

Тепер, Ім'я Б-га (Гавая), [у якому] йуд [е] мудрістю (Хохма), тощо, — це рівень людини; тоді як «з великим шумом вони підносяться» вище за рівень людини. Це і є «перед Гаваєю»: джерело рівня Гавая, звідки походить саме становлення рівня Гавая.

והנה כמו שדם התמיד היו מקריבים מנפש הבהמה ממש כך התפלה במקום הקרבנות היא בעליות והתכללות נפש הבהמית שבאדם שהיא ג"כ ברעש גדול בחי רשפי אש והתלהבות בתשוקה וצמאון כו'.

І так само, як приносили в жертву кров таміду [щоденної жертви] — із самої душі тварини, так і молитва, що замінює жертвоприношення, полягає в піднесенні та включенні тваринної душі (нефеш габагаміт) людини; вона також підноситься «з великим шумом»: це рівень вогняних спалахів і палкого запалу, прагнення й спраги тощо.

20 וזהו אדם ובהמה תושיע הוי"ה בחי בהמה שבאדם תושיע להיות בה ג"כ המשכת בחי הוי"ה.

Це — «Людину й тварину спасаєш Ти» (звернення до Імені Б-га (Гавая)): аспект тварини в людині Ти спасаєш, щоб і в ньому відбулося притягнення рівня (бхіни) Гавая.

וצמאון זה ותשוקה זאת היא בחי בכל לבבך. שכלב יש ב' חללים חלל הימני מלא אור ורוח.

Ця спрага й це прагнення — бхіна «усім своїм серцем». Адже в серці є дві камери: права камера наповнена повітрям і диханням,

וחלל השמאלי מלא דם שהדם הוא הנפש רביעית דם שהנפש תלוי בו משכנו בלב ששם יסוד האש והחום הטבעי.

а ліва камера наповнена кров'ю, адже «кров — це душа»; ревіїт (чверть лога) крові, від якої залежить душа, перебуває в серці, де містяться стихія вогню й природне тепло.

כנודע שכנפי הריאה מנשביי [מנשבים] על הלב לקררו מחמימות ושם הוא משכן התשוקה וצמאון האלקי להעלות ולהתכלל באוא"ס [באור אין סוף] ב"ה:

Як відомо, частки легень обвівають серце, охолоджуючи його жар. І саме там міститься оселя Б-жественного прагнення й спраги — підвестися й включитися в Нескінченне світло (Op Eйн Соф), благословенний Він.

21 והנה אחרי בחי' ההעלאה והתכללות זו רוח אייתי רוח ואמשיך רוח להמשיך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה למטה כמים הפנים.

Тепер, після цього піднесення й включення, «дух приносить дух і притягує дух»: щоб притягнути Нескінченне світло (Op Eйн Соф), благословенний Він, униз, «як вода [відображає] обличчя до обличчя».

כשם שמבטל אי"ע [את עצמו] מיש לאין כך נמשך מלמעלה מאין ליש שתהא השראת אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש למטה כמו למעלה.

Так само, як людина здійснює самоусунення (бітуль) — переходить від «є» до «ніщо», — так згори притягується вниз, від «ніщо» до «є», щоб саме Нескінченне світло, благословенний Він, перебувало внизу так само, як угорі.

22 ובכל נפשך בכל כחות הנפש מחדו"מ [מחשבה דבור ומעשה]. וגם כל נפש כלולה מנר"נ [מנפש רוח נשמה]. ועיקר הנפש היא המשכלת כ"ח לפום שעורא דיליה. יש מארי מקרא. ויש מארי משנה ותלמוד.

«Усією своєю душею» — усіма силами душі: думкою, мовленням і дією. Крім того, кожна душа складається з нефеш, руах і нешама (рівнів душі). А головною частиною душі є її інтелектуальна сила, причому міра її в кожного своя: є знавці Писання, а є знавці Мішни й Талмуду.

וזהו ענין הדלקת הנרות. אלא שכין הערבים מדליק כל ז' הנרות ובבקר בשעת הטבת שתי נרות היה מדליק נר הששי אחר הטבתו ואח"כ מדליק נר הז'.

У цьому й полягає сенс запалювання світильників. Однак у сутінках він запалював усі сім світильників, тоді як уранці, під час підготовки двох світильників, запалював шостий після того, як підготував його, а потім запалював сьомий.

23 והוא כענין ותורה אור להיות מאיר אור התורה בכל נפש השכלי [השכלית]. ומזה בא לבחי' ובכל מאדך בכל ממונך היא בחי' הצדקה שהיא סתם מצוה מעשיית.

Це подібне до слів «i Тора — світло»: світло Тори має осяювати «всю твою душу» — інтелектуальну душу. Звідси людина переходить до рівня «всією своєю силою», тобто всім своїм майном, — рівня милостині (цдаки), яка i є [тим, що називають] «міцвою» без уточнення, міцвою практичної дії.

כנודע שהמצות שהן בעשייה גשמי [גשמיים / גשמיות / גשמית] הן בבחי' קטרת הנעשה מסממנים שאין בהם טעם ואינם ממין מאכל.

Як відомо, міцвот, що виконуються фізичною дією, належать до рівня (бхіни) пахошів: вони складаються зі спецій, які не мають смаку й не належать до категорії їжі.

24 ומהם נעשה בחי' ריח העולה למעלה לחזק את המוח ולהשיב את הנפש שראשית גילוי כלליות הנפש הוא במוחין שבראש ופעולות הריח היא שלא תהיה הנפש בבחי' הסתלקות מן המוחין רק שתשוב ותתגלה מהעלם אל הגילוי.

Від них утворюється пахош, що підноситься вгору, зміцнює розум і повертає душу. Адже перше розкриття душі як цілого відбувається в інтелектуальних силах (мохін) у голові, а дія пахошів полягає в тому, щоб душа не віддалялася від інтелектуальних сил, а поверталася й розкривалася — з прихованого до явного.

25 וכך הוא ענין המצות. וכללותן היא מצות הצדקה. שעליה נאמר וצדקה תרומם גוי. שמתרוממת ועולה למעלה מעלה. וכתוב וילבש צדקה כשריון וכובע ישועה בראשו.

Так само i з міцвот: їхнім загальним i сукупним змістом (кзалут) є міцва благодійності, про яку сказано: «Благодійність звеличує народ»; вона підноситься й здійснюється дедалі вище. I написано: «Він зодягнувся в благодійність, наче в кольчугу, i в шолом порятунку на Свою голову».

שריון הוא מקשקשים רכים. וכך הנה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול. להיות בחי' שריון שהוא מגן לכל החוסים בו.

Кольчуга [зроблена] з багатьох лусочок. Так само кожна монета долучається до великої суми, утворюючи кольчугу, яка є щитом для всіх, хто знаходить у ній притулок.

וכך הצדקה נעשה בחי' מגן ומחסה שלא יהיה יניקת הקליפה וסט"א [וסטרא אחרא]. ונעשה בחי' כובע ישועה בראשו:

Так само благодійність стає щитом і сховищем, щоб оболонка (кліпа) та інша сторона (сітра ахра) не отримували живлення; і вона стає «шоломом порятунку на Його голові».

26 וביאור ענין זה הנה כתיב עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא. שמבחי' צדקה נעשה בחי' עטרת תפארת שיבה היא בחי' הדרת פנים יאר ה' פניו כו'

Пояснення цього: написано: «Сивина — вінець слави; її знаходять на шляху цдаки». Завдяки цдаці постає «вінець слави, сивина» — рівень величі обличчя: «Нехай Ім'я Б-га (Гавая) осяє Своїм обличчям» тощо,

בחי' פנימיות היא בחי' תעלומות לב ופנימית הלב שמתאחדת עם המוח בבחי' תרין ריעין דלא מתפרשין. כי חיצוניות הלב אינה מתאחדת עם המוח שהמוח ברשותו להשכיל ולהתבונן בגדולת א"ס ב"ה.

внутрішній вимір (пніміют), тобто «приховане в серці», внутрішній вимір серця, яке стає одним цілим із розумом, як «двое друзів, що ніколи не розлучаються». Адже зовнішній вимір (хіцоніют) серця не стає одним цілим із розумом: розум підвладний людині, і вона може осягати й розмірковувати про велич Нескінченного (Ейн Соф), благословенний Він,

27 ואעפ"כ [ואף על פי כן] חיצוניות הלב אינה ברשותו אבל פנימי [פנימיות / פנימית] הלב היא מתאחדת ממש עם המוח. ומחמת הצדקה נעשה בחי' ריח המשיב את הנפש ומאיר גילוי המוח להתאחד בפנימית הלב.

І все ж зовнішній вимір серця не підвладний людині, тоді як внутрішній вимір серця справді стає єдиним із розумом. Завдяки цдаці (благодійності) виникає пахощ, що відновлює душу й дає світлу розуму засяяти, щоб воно з'єдналося з внутрішнім виміром серця.

וזהו שמן וקטורת ישמח לב. זה הקב"ה דכתיב צור לבבי. דכמו שהלב ממשיך חיות לכל האיברים. כך הנה כתיב ואתה מחיה את כלם.

Ось що означають слова: «Олія та пахощі звеселяють серце»: мається на увазі Святий, благословенний Він (Кудша бріх ху), адже сказано: «Скеля мого серця». Бо так само, як серце передає життєву силу всім органам, так і написано: «А Ти даєш життя всім їм».

28 ושמחת הלב היינו בחיי גילוי פנימיות דהיינו בחיי פנימית אור א"ס ב"ה אין ערוך אליו כו'.

Радість серця — це розкриття внутрішнього виміру (пніміют), тобто пніміют Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословенний Він, з яким ніщо не зрівняється, тощо.

וע"י הצדקה שהוא בחיי בטול היש לאין שנותן חיי נפשו מיגיעו. נמשך מלמעלה המשכה ליש מאין ממש הוא בחיי פנימית אור א"ס ב"ה ממש.

I завдяки цдаці, яка є самоусуненням (бітуль) сущого в «ніщо», адже людина віддає те, що здобула своєю працею, — життя своєї душі, — згори притягується до сущого з самого «ніщо» саме пніміют Ор Ейн Соф, благословенний Він.

29 וזו היא בחיי עושים רצונו של מקום. כי הנה רצון הוא בבחי' שינוי. ואני הוי"ה לא שניתי כתיב.

Це і є рівень «виконання волі Всюдисущого (Макома)». Адже воля підлягає зміні, тоді як про Ім'я Б-га (Гавая) написано: «Я, Гавая, не змінився».

אלא ישראל עושים רצונו ש"מ [של מקום] להיות התפשטות רצונו ית' בבחי' מקום שהן הן המצות שהן רצונו ית' המלוכשות בעשיי [בעשיה] גשמית בבחי' מקום וזמן.

Але Ізраїль виконує волю Всюдисущого, [спричиняючи] поширення Його волі, благословенний Він, у вимірі місця: це і є міцвот, які є Його волею, благословенний Він, облеченою у фізичну дію, в місці й часі.

30 ותרי"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן הם תר"ך עמודי אור. כמו עמוד המחבר מעלה ומטה להיות אוא"ס

[אור אין סוף] שבבחינת פנימית שלמעלה מעלה מגדר עלמין שורה ומתלבש בבחי' רצון בתרי"ג מצות דאורייתא וז' דרבנן המלוכשות בגשמיות.

613 міцвот Тори та сім міцвот, установлених мудрецами, — це 620 стовпів світла, подібних до стовпа, що з'єднує верхнє й нижнє; так Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він, у внутрішньому вимірі (пніміют), що незмірно вище за межі світів, перебуває й облачається у волю (рацон) — у 613 міцвот Тори та сім міцвот мудреців, облечених у матеріальні речі.

31 ולכך נקי מעשה הצדקה כובע ישועה. כי ישועה מלשון וישע ה' אל הבל כו'. שפונה אל תפלתו דהיינו שגורם להיות הקב"ה פונה בעצמו ובכבודו להמשיך גילוי עצמותו ומהותו ממש.

Тому вчинок благодійності називають «шоломом спасіння (ешуа)». Адже ешуа походить від того самого кореня, що й «I Ім'я Б-га (Гавая) звернулося (вайіша) до Гевеля» тощо, тобто Він звернувся до його молитви. Іншими словами, [благодійність] спонукає Святого, благословенний Він (Кудша бріх ху), звернутися Самим Собою і у всій Своїй славі, щоб низвести розкриття самої Його сутності й буття.

וגילוי זה מתחלק לש"ע [לש"ע (370)] נהורין והוא מקור התפארת שיבה בחי' הדרת פנים כדכתיב גבי כהנים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת שהם בחי' הכובע ישועה נמשך להיות בחי' תפארת שיבה והדרת פנים.

Це розкриття поділяється на 370 світел і є джерелом «краси сивини» — величі обличчя, як сказано про коенів (священників): «I зробиш для них шапочки на честь і на славу»: шапочки, які є «шоломом спасіння», низводяться, щоб стати «красою сивини» й величчю обличчя.

32 וזהו עטרת תפארת שיבה וכ"ז [וכל זה] בדרך צדקה תמצא כי מבחי' צדקה נעשה בחינת כובע ישועה להמשיך בחינת הדרת פנים יאר ה' פניו בחינת פנימיות כנ"ל. ואחר כך בחינת איברים. שבקרבות היו שני דברים דם וחלב.

Це і є «Сивина — вінець слави», і все це «знаходиться на шляху благодійності»: адже завдяки благодійності постає «шолом спасіння», щоб притягнути вниз велич обличчя: «Нехай Ім'я Б-га (Гавая) осяє Своє обличчя», тобто рівень внутрішнього виміру, як пояснювалося вище. А після цього [настає] рівень членів тіла, адже в жертвоприношеннях було дві речі: кров і жир.

33 והדם קודם לנרות. וקטורת היא בחינת ככל לבבך והאיברים שהן החלב היה אחר הנרות והקטרת.

Кров передує світильникам і кадінню; кров відповідає рівню «усім серцем»; а члени тіла, тобто жир, ішли після світильників і кадіння.

והענין כי החלב הוא בחי' התענוג כמו שאנו רואים שמי שהוא בעל תענוג יש לו רכוי חלב.

Пояснення полягає в тому, що жир відповідає рівню насолоди, адже ми бачимо: той, хто живе в насолоді, має багато жиру.

והיינו להיות כל חלב להוי"ה שיתענג על ה' בשמחה ובטוב לבב מרוב כל

Тобто «весь жир — для Імені Б-га (Гавая)»: людина має насолоджуватися Б-гом із радістю та веселістю серця — більше, ніж великою кількістю будь-яких благ,

ולא יהיה לו תענוג אחר כלל ועי"ז והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך כו'. ואנכי ממש מצוך כו' שע"ז יהיה בעיניו מתיקות התורה כו':

i взагалі не мати жодної іншої насолоди. Завдяки цьому «ці слова, які Я наказую тобі», тощо, [будуть у твоєму серці]; i «Я» Сам наказую тобі, тощо, — завдяки цьому Тора буде здаватися йому солодкою, тощо.

34 ומעתה נבא לבאר ענין חנוכה מה שמברכין להדליק נר חנוכה. ומה ענין חנוכת המזבח וחנוכת הבית.

Тепер перейдемо до пояснення суті Хануки: [i] чому ми промовляємо благословення «запалити ханукальну свічку»; а також що означає освячення (ханука) жертовника та освячення Храму.

הנה כתיב חנוך לנער ע"פ דרכו. שהוא כשרוצים ללמדו. והרי הוא רחוק מזה צריך לחנכו.

Написано: «Виховуй (ханох) юнака відповідно до його шляху». Тобто коли хочуть навчити його, а він ще далекий від цього, його треба виховувати.

35 והחינוך הוא במתנות רבות שנותנים לו. אך הנה כתיב נער הייתי שרו ש"ע [של עולם] אמרו שהחיות המתפשט בכל העולמות לכל חד לפום שיעורא דיליה הוא בבחי' נער.

Навчання здійснюється за допомогою численних дарів, які йому дають. Але написано: «Я був юнаком (наар)»; [Мудреці] сказали, що Князь світу промовив [цей вірш]: тобто життєва сила, що поширюється в усіх світах, у кожному — відповідно до його міри, перебуває на рівні юнака.

וכמ"ש והוא נער את בני בלהה כו'. שם הקטנה רחל. הי' קטנה בחי' מלי' הי' אחרונה של שם הוי"ה להיות ומלכותו בכל משלה. להוות הנבראים מאין ליש הוא בבחי' קטנה לפי שהיא בבחי' גבולים ומצרים.

Як написано: «I він був юнаком із синами Білги», тощо; [i] «ім'я меншої (га-кетана) було Рахель»: гей кетана, «мала літера гей», — це рівень царювання (Малхут), остання літера, якою завершується Ім'я Б-га (Гавая), завдяки якій «Його царювання панує над усім». Щоб привести створіння з небуття до буття, вона перебуває на рівні «малого», бо перебуває в межах i обмеженнях.

36 ולגבי א"ס ב"ה שכשמו כן הוא אין לו סוף כו' נקי כל כללות החיות בשם קטנות שאין ערוך אליו ית'.
ולכן כתיב מי יקום יעקב כי קטן הוא.

У порівнянні з Нескінченним (Ейн Соф), благословенний Він, Який, як свідчить Його ім'я, не має кінця тощо, вся сукупність життєвої сили називається «малістю», адже вона ні в яке порівняння не йде з Ним, благословенним Він. Тому й сказано: «Як устоїть Яаков, адже він малий?»

כי יעקב מבריח מן הקצה אל הקצה ומאחר שיש קצה בראש וקצה בסוף הרי יש לו בחי' גבול וה"ז [והרי זה] בבחי' קטן לגבי א"ס ב"ה.

Адже Яаков — це перекладаина, що простягається від краю до краю; а оскільки є край угорі й край унизу, вона має межу, і тому мала в порівнянні з Нескінченним, благословенним Він.

37 וכדי להמשיך אוא"ס [אור אין סוף] ב"ה ממש בקרבנות דם התמיד ונרות וקטרת ואברים היה המזבח קטן מהכיל

Щоб через жертвоприношення (кров тамід [щоденної жертви], світильники, кадіння та частини тварин-жертв) низвести саме Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він, жертвник був замалим, щоб умістити [його].

ולכן התנדבו הנשיאים לחנוכת המזבח רבוי מתנות לחנך את המזבח והיה מתנתם מרובה מזה שהקריבו עליו בכ"י [בכל יום] את הכבש אחד כו' שהקריבו משל צבור של כל ישראל.

Тому князі добровільно принесли багато дарів для посвячення жертвника, щоб освятити жертвник; і їхній дар був більшим за те, що щодня приносили на ньому, — «одне ягня» тощо, яке приносили за рахунок спільних коштів усього Ізраїлю.

38 והנשיאים לפי שהיו במעלה יותר משאר כללות ישראל נתנו לחנוכת המזבח מתנה מרובה קערות כסף ופרים וכבשים ועתודים

Князі, оскільки вони стояли на вищому рівні, ніж решта громади Ізраїлю, принесли для посвячення жертвника щедрий дар: срібні чаші, биків, ягнят і козлів,

כדי שיהיה כח בקרבנות של ישראל להמשיך אור דבר יום ביומו בקרבנות של כל יום ויום.

щоб жертвоприношення Ізраїлю мали силу притягувати світло вниз — «справу кожного дня у свій день» — у жертвоприношення кожного й кожного дня.

וכך היה ענין הנרות דחנוכה בימי חשמונאי שהיונים לא בקשו לשלוח ידם רק להשכיחם תורתך ולהעבירם כו' וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] (בב"ר [בבראשית רבה] פ' ט"ז ופ' מ"ד) שאמרו כתבו לכם על קרן השור כו'.

Так само було з ханукальними світильниками за часів Хасмонеїв: греки не прагнули накласти на них руку, а лише «змусити їх забути Твою Тору і спонукати їх переступити», тощо; як сказали наші благословенної пам'яті мудреці (Берешит Раба, розділи 16 і 44): вони вимагали: «Напишіть на розі вола», тощо.

ופי' לפי שכל העובדי כוכבים יש להם נה"ב [נפש הבהמית] מפני שור אלא שהם מקבלים מבחי' הפסולת והשמרי' [והשמרים] בחי' קרנים וטלפים שמרים ופסולת

Пояснення: усі ідолопоклонники мають тваринну душу (нефеш габагаміт), що походить від лику вола, але отримують вони від рівня відходів і осаду — від рівня рогів і копит, осаду й відходів,

שאינ עולים ונכללי' [ונכללים] בקדוש' [בקדושה / בקדושת] פני שור שבמרכב' [שבמרכבה] שנושאות את הכסא ודמות אדם שעליו מלמעלה שכח זה רק בהנפש אלקית שהוא מבחי' אדם שעל הכסא.

які не підносяться й не включаються у святість лику вола в Колісниці — [небесних істот (Хайот)], що несуть Престол і образ людини на ньому згори; адже ця сила [існує] лише в Б-жественній душі (нефеш елокіс), яка походить від рівня людини на Престолі.

39 והנה"ב [והנפש הבהמית] היא מבחי' אדם שבחיות שבמרכבה ודמות אחד לארבעתן. ודמות פניהם פני אדם. ולכן יש להם כח להמשיך אור א"ס ב"ה ממש.

І тваринна душа (нефеш габагаміт) [Ізраїлю] походить із рівня людини серед хайот [небесних істот] Колісниці: «і всі четверо мали одну подобу», «а подoba їхніх облич була обличчям людини». Тому вони мають силу низвести саме Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він.

והיונים נתקנאו בישראל ורצו שגם ישראל יכתבו על קרן השור שיקבלו מבחי' קרנים וטלפים כנ"ל שלא ליכלל בקדושת אדם העליון.

Греки заздрили Ізраїлю й хотіли, щоб і Ізраїль написав на розі вола, аби черпати з рівня рогів і копит, як сказано вище, і не включатися у святість Вищої Людини.

וזהו שאין לכם חלק כו'. והישראל היו חלשים ומעטים בזמן ההוא ואעפ"כ [ואף על פי כן] מסרו נפשם על קדוש השם

Це [значення слів] «у вас немає частки» тощо. Ізраїльтяни були слабкі й нечисленні в той час, але все ж віддали життя за освячення Імені.

ובכח מס"נ [מסירות נפש] הי' [היה] להם כח להמשיך אור התורה מחדש והמשכ' זו היא בבחי' חנוכה בחי' מתנה מרובה המשכת כובע ישועה להיות עטרת תפארת שיבה כו':

Завдяки силі самопожертви (месірут нефеш) вони змогли низвести світло Тори наново. Це низведення належить до рівня Хануки (посвячення), до рівня щедрого дару: низведення «шолома визволення», щоб він став «вінцем слави — сивиною» тощо.

40 וזהו ענין הלל והודאה כי הלל הוא לי' [לשון] שבח וגם לשון בהילו נרו כו'. הארה בבחי' גילוי

У цьому й полягає зміст галелю та подяки. Адже галель означає хвалу, але це також вираз із вислову «коли сяяв Його світильник (бегило)» тощо: осяяння, світло в аспекті розкриття.

וזה נמשך מזה כי מחמת השבח שמשבחים את האדם במעלות ומדות שיש בו מעוררים את המעלות ומדות שבו לצאת מהעלם לגילוי.

Одне впливає з іншого: адже хвала, якою вихваляють людину за чесноти й якості, що їй притаманні, пробуджує наявні в ній чесноти й якості, щоб вони вийшли зі стану прихованості й виявилися.

41 וזהו הללויה שיצא שם י"ה מהעלם לגילוי להיות בחי' יו"ד חכמה כו' מלמעלה מן החכמה

Це і є «Галелуя»: щоб Ім'я Яг вийшло з прихованості у виявленість, аби проявився рівень йуд — мудрість (Хохма) тощо, джерело якого перебуває вище за Хохму.

כי חכמה כ"ח מ"ה [מה] בגימטריא אדם והמשכת בחי' אדם שעל הכסא הוא מבחי' שלמעלה מעלה מבחי' אדם הוא בחי' אור א"ס ב"ה ממש ועי"ז נעשה בחי' שם י"ה תרי"ן ריעין דלא מתפרשין

Бо Хохма — це «коах ма» («сила Ма»), а Ма має таке саме числове значення, як Адам («людина»); притягнення рівня людини на Троні походить із рівня, що незмірно вищий за рівень людини, — від самого Нескінченного світла (Ор Ейн Соф), благословен Він. Завдяки цьому постає Ім'я Яг — «двоє друзів, які ніколи не розлучаються».

ואח"כ הללו את שם ה' להיות המשכת חכמה במדות שתהיינה גם המדות בבחי' בטול לך ה' הגדולה כו'.

А після цього — «Прославляйте Ім'я Б-га (Гавая)»: щоб Хохма була притягнута до атрибутів, аби й атрибути перебували у стані самоусунення (бітуль): «Тобі, Гавая, належить велич» тощо.

אך כ"ז [כל זה] ההילול והשבח להמשיך מהעולם לגילוי הוא ע"י עבדי ה' שהם בבחי' עבדים שמקבלים עליהם עומ"ש [עול מלכות שמים] בבחי' שום תשים כו'

Проте все це прославлення й вихваляння, що виводять із прихованості у виявленість, відбувається завдяки «слугам Гаваї», які подібні до слуг, що приймають на себе ярмо Небесного Царства (кабалат оль), — за зразком слів «ти неодмінно поставиш [над собою царя]» тощо.

וכמ"ש במ"א שבחי' הלל והשבח הזה והמשכה זו היא בחי' מאה ברכות שחייב אדם לברך בכל יום שהוא בחי' הברכה והמשכה מהעולם אל הגילוי.

Як пояснюється в іншому місці, цей рівень прославлення й вихваляння та це притягнення відповідають рівню ста благословень, які людина зобов'язана промовляти щодня; це рівень благословення і притягнення з прихованості у виявленість.

42 וזהו יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. מעתה מהתחלי [מהתחלת] הזמן שהוא בבחי' מלכותו ית' שאז שייר לי [לשון] זמן מלך מלך כו' כמ"ש במ"א

Це означає: «Нехай Ім'я Б-га (Гавая) буде благословенне віднині й повіки». «Віднині» — від початку часу, який належить до рівня Його царювання (Малхут), — благословенний Він, — адже тоді доречно говорити про час: «[Б-г] царює, [Б-г] царював» тощо, як пояснюється в іншому місці.

ועד עולם היינו שיומשך ויתפשט עד סוף כל המדרגות שיהי' [שיהיה] גילוי אלקות כו'.

«І повіки» — щоб воно було притягнуте вниз і поширилося до кінця всіх рівнів, аби розкрилася Б-жественність тощо.

43 וכ"ז [וכל זה] בחי' הלל והללויה להמשיך מהעולם אל הגילוי. אבל בחי' הודאה הוא בחי' שוב שצ"ל רצוא ושוב

Усе це — рівень Галеля й Галелуї, що виводять приховане до розкриття. Але вдячність (годаа) є рівнем «повернення», адже має бути «big і повернення».

ולמעלה נקי מטי ולא מטי שבאמת אין א"ס [אור אין סוף] ב"ה בגילוי ממש בזה"ז [בזמן הזה] כ"א לע"ל
[לעתיד לבוא] ונגלה כבוד הוי"ה כי עין בעין כו'

Угорі це називається «досягненням і недосягненням». Адже насправді Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), благословенний Він, у цю добу не розкривається по-справжньому, а лише у прийдешню добу: «І відкриється слава Імені Б-га (Гавая)», «бо око в око» тощо,

משא"כ עכשיו אין הגילוי רק בבחי' קול דודי דופק אני ישנה ולבי ער כו' ומשחרב בהמ"ק [בית המקדש]
אין להקב"ה בעולמו אלא ד"א [די אמות] של הלכה כו'

тоді як нині розкриття відбувається лише так, як у словах: «Голос мого коханого стукає», «Я сплю, а серце моє пильнує» тощо; а від часу руйнування Святого Храму Святий, благословенний Він, має у Своєму світі лише чотири лікті галахи тощо.

ונמשך מזה בחי' הודאה ובטול לאור א"ס ב"ה הנמשך בתורתו ועבודתו. ודברי אשר שמתי בפ"ך.
ואשים דברי בפ"ך. אני המשנה המדברת בפ"ך כו':

Звідси походить рівень вдячності й самоусунення (бітуль) перед Нескінченним світлом, благословенним Він, яке низводиться в Його Торі та служінні: «І слова Мої, які Я вклав у твої уста», «І Я вклав слова Мої у твої уста», «Я — Мішна, що промовляє твоїми устами» тощо.

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

Про це видання

This edition contains the Hebrew text i the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Український переклад і пояснення підготовлено для LikuteiTorah.com за допомогою ШІ (openai/gpt-6-luna-pro:batch) та звірено з єврейським текстом і Sefaria; редактором-людиною ще не перевірено. Будь ласка, важливе перевіряйте за єврейським текстом.

Ребе просив вивчати маамарим тижневої парші — «Хасидську паршу» — протягом того тижня, розподіливши навчання на сім днів (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Навіщо її вивчати та благословення Ребе: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Безкоштовний некомерційний проєкт; тут нічого не продається. Не пов'язаний із Kehot, Sefaria чи Lubavitch Library.
© likuteitorah.com

Із likuteitorah.com/uk/torah-ohr/vayeishev/4/

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок